לעיל סח: ע. נקמן עח: מידי בסיפא טפי מרישא: **ת"ש** (ג)(נמ)**דוקא**· דגירושין כסתיקה דמו: **הכא במאי עסקינן בשלא שמע ארוס ראשון**· קודם שגירשה ואהכי מלי מיפר ארוס אחרון הא לאו הכי לא, דגירושין כי הקמה דמו: **מאי איריא**· לי נתארסה לאחר בו ביום דמלי למיפר לה: **אפילו לאחר מאה ימים נמי**· אם נתארסה לאחר ליהוי ארוס אחרון מיפר הואיל ולא גרשו לארוס ראשון: **אין הכי נמי**· אלא הב"ע בשלא שמע ארוס ראשון אבל שמע לאחר. והואיל דבו ביום שמע לריך להפר בו ביום דלכתיב "ביום שמעו": [נכתות כה. וש"נ]

[לעיל כח: וש"נ] **הכא בנשואה עסקינן**· הא דקתני גירשה והחזירה כגון שנשאה וגירשה וגירשה ביום שנשמע והחזירה בו ביום דעכשיו יצאה שעה אחת לרשות עלמה ואע"פ שהחזירה נעשית כנשואה לאחר דלא מלי מיפר דעכשיו הן קודמין כדתנן (לעיל דף עח.) זה הכלל כל שלא יצאת לרשות עלמה שעה אחת, אביה ובעלה מפיקין נדריה, הא יצאה לרשות עלמה אין מפיקין: נקמן פט. מתני'

[גיטין לה: וש"נ] **והיינו טעמא דאין יכול להפר משום** *דאין הבעל מיפר בקודמין: מתני'

ת"ש *אימתי אמרו מת הבעל נתרוקנה רשות לאב בזמן שלא שמע הבעל או שמע והפר או שמע ושתק ומת בו ביום ואי אמרת גירושין כשתיקה דמו ליתני נמי או שמע וגירש מדלא תני הכי ש"מ גירושין כהקמה דמו, אימא סיפא, אבל אם שמע וקיים או שמע ושתק ומת ביום של אחריו אינו יכול להפר ואי אמרת גירושין כהקמה דמו ליתני (ה) ואם שמע וגירש אלא מדלא קתני הכי ש"מ גירושין כשתיקה דמו אלא *מהא ליכא למשמע מינה אי רישא דוקא, נסיב סיפא משום רישא, אי סיפא דוקא, נסיב *רישא משום סיפא ת"ש נדרה והיא ארוסה ונתגרשה ונתארסה בו ביום אפילו למאה אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה ש"מ גירושין כשתיקה דמו דאי כהקמה דמו מי מצי מיפר ארוס אחרון, נידרי דאוקים ארוס ראשון הב"ע בשלא שמע ארוס ראשון, ש"מ הכי מאי איריא "בו ביום" אפילו לאחר מאה ימים נמי בשלא שמע ארוס ושמע האב דבו ביום הוא דמצי מיפר אבל מכאן ואילך לא מצי מיפר תא שמע נדרה בו ביום גירשה והחזירה בו ביום אין יכול להפר שמע מינה גירושין כהקמה דמו, אמרי הכא בנשואה עסקינן והיינו טעמא דאין יכול להפר משום *דאין הבעל מיפר בקודמין: מתני'

ל א ב מיי' פי"ח מה"ג מלכים הלכה עז סמג לאוין רמב עוש"ע יד סימן רלד סעיף ח:

לא ג מיי' שם הלכה ח עוש"ע שם סעיף יח:

לב ד מיי' שם פי"ב הלכה ל עוש"ע שם וסעיף כח:

מקבה
"ת"ש"
הזכרה דגירושין כהקמה דמי

הוכחה דכשתיקה

דגלעת טא

מקבה
(מדקה) דחיה
סימן מדקה צה מיזרך לבקל לגאות את הדמה נשאר זך המן

קושיא

תרוסה בתחלה ונשואה בסוף היא לא מלי מיפר דאין הבעל מיפר בקודמין ואי נשואה בתחלה וארוסה בסוף היא נמי לא מלי מיפר דכיון שנשאת פקע ליה אב וארוס ליכו יכול להפר אלא בשותפות ונקט ליה לטעמא דאין הבעל מיפר בקודמין משום דהייב טעמא מחמת שנסתלק לו אב דאי לאו הכי בעל גרע מארוס בתמיה: ולענין הלכה כתב הרמב"ן ז"ל כיון דבעיין לא אפשיטא נקטינן לחומרא דגרושין כהקמה דמו והיכא דגדרה ונמע בעלה וגרשה ואהדרה ביומיה לא מלי מיפר לה אבל הרשב"א ז"ל כתב דהי דבעיין לא אפשיטא מהגך מתניתא דמייתי' עלה אפשיטא לה ממימריה דשמואל דאמר לעיל (דף עח.) מנא ה"מ דארוס אחרון מיפר נדרים שנרשו לראשון דאלמא קבלה מרביה דכי תנן במתני' בו ביום משום שמיעת ארוס נקט ליה ולא משום שמיעת אב וכיון דשמואל אמר הכי לא שבקינן מאי דאפשיטא ליה לשמואל משום מאי דאסתפקא להו בגמרא וכי תימא א"כ מ"ט לא [פשטינן] בעיין ממימריה דשמואל איכא למימר דממתני' או מתניתא בשו למפשטה ולא ממימרא דאמורא ודכוותה הא דבעיא לן לעיל בפ' אין בין המודר (דף לה:) הני כהני שלוחי דידן ניהו לו שלוחי דשמיא ולא איפשיטא התם אע"ג דהוה ליה למפשטה ממימריה דרב *המנונא דאמר בפ"ק דקדושין (דף סג:) דשלוחי דשמיא הוו משום דמתני' או ממתניתא הוה בעי למפשטה ולא ממימרא דאמורא והא נמי דכוותה: [גיל סוגא]

מתני'

פי' הרא"ש

ואי תקשי לך אמאי נקט ונתארסה בו ביום כיון שלא הפיק הבעל לשמוע ולריך לפרש דבו ביום אמיתת הבעל קאי ולא איום הגדר ולכיך הא להפר ביום מיתת הבעל דתרוקנה רשות לאב ולגבי תלק הבעל הוה ליה ביום שמיעה דעתה נתרוקנה לרשותו להפר לה:

ואמר בעל וגירשה ואהדרה ביומיה · ונתארסה חייבי דאין הבעל מיפר בקודמין ובלא אהדרה נמי הוה מלי למימר דאי כשתיקה רשות לאב ומיפר דאי דנקט ואהדרה לאשמועינן דוקא דאהדרה ביומיה אבל אם עבר היום לא מלי מיפר אפי' הוו נדושין כשתיקה אע"ג דלא איתה בתחתי בסוף היום ומיהו ביומלמי דפרקין לא משמע הכי דגרים ביומלמי גבי פלוגתא דרבי יוסי בר"י וכגון אי הפרת נדרים הוא מעת לעת או עד שתחשך דוקא בשתתק ואחר לדברו על דפתיה דרבי יוסי בר"י אומרים לו כ"ד שעות ולרבנן לעולם הוא מיפר והולך עד שיתחזר לדבריו לפי שקיעת החמה חזר לדבריו לפני שקיעת החמה לא יפר אם לא שתתן לו עוד שתחשך דוקא בשתתק ואחר לדברו על דפתיה דרבי יוסי בר"י אומרים לו כ"ד שעות ולרבנן לעולם הוא מיפר והולך עד שיתחזר לדבריו לפני שקיעת החמה חזר לדבריו לפני שקיעת החמה שוב אינו יכול להפר אלמא שעות שקינן לאי להפר אינן מן המנין*): ואי אמרת גירושין כשתיקה דמו · כיון דקא תניא כל הנדרים כיולו לאלמא שבתוקרה רשות לאב ליתני נמי לא שמע וגירש לא יכול להפר אלמא שעות שקינן לאי להפר אינן מן המנין*): ואי אמרת גירושין כהקמה דמו והיה לאוי לשנותו בסיפא: **מנא דנסיב סיפא משום רישא** · פירוש אינו שונה אלא לדבר אחר ולגופו שמע וקיים כנגד שמע והפר ומת ביום שלאחריו כנגד שמע ושתק ומת בו ביום אבל לא לגה לשנות דבר אחד אלא שייך בלל בריתא: **אי סיפא דוקא** · וגירושין כשתיקה ומדלא תניה היה לאוי לשנותו כריתא אלא לשיב ליתא משום סיפא: אלמא גרושין כשתיקה דמו · דכ"ד מדלקא בו ביום דחייבי בשמע ארוס ואמר ארוס ואמר אם לא אב לא מלי למתני אביה ובעלה מפיקין נדריה: הכא בנשואה עסקינן · שהחזירה ונשאה: **אמר** · כגון שילא שמע נדרה ואמר אם נדרה אמר ואמר אם נדרה יהו מופרין והא דאין דבאב נמי מלי למתני: והא לא שמע · אלמא דתהני הפרה בלא שמיעה: לכי שמע הוא דמיפר פי' שהחזירה ונשאה: **** כגון שילא שמע נדרה אמר ואמר אם נדרה יהו מופרין והא דאין דבאב נמי מלי למתני: והא לא שמע · אלמא דתהני הפרה בלא שמיעה: לכי שמע הוא דמיפר פי' ה"ל לאיתאר לכי שמע יפר לה והפרה דקתני בלא שמע לא מהניא מידי: מ"כ לא שמע נמה לי לאימרי וכי מאחר דהפרכתו לא מהניא נמה לו להפר קודם שמע: ומאני אורחא לאוכחא דרבנן לאהדורי שמתון שהיא ה"ל לאיתאר לכי שמע שבכר הם מופרין ואומרת לו כך וכך נדרתי ואז הוא מפר ומיהו לקמן גבי פלוגתא דר"מ ורבנן משמע דהפרה לאשונה מהניא מדקאמר דלמא מעכילנא הסיא שבתא ולא אזיל שומעת הפרה יולאה מפיו היא סבורה שכב